

In de afgelopen jaren hebben Trimension en Transmissible samen veel infectiezieketrainingen en pandemie-oefeningen begeleid en van scenario's voorzien. Zowel op teamniveau (teams IZB, GGD crisisteams) als ketenbreed (GGD, GHOR, ziekenhuizen, huisartsenzorg). Met de introductie van het nieuwe coronavirus in Nederland vorige week zien we een groot aantal parallellen. Arthur van Lohuijzen (Trimension) en Arnold Bosman (Transmissible) zetten hiervan **zeven kritieke succesfactoren** op een rij die in de ketensamenwerking van meerwaarde kunnen zijn:

Houd rekening met de hoge omloopsnelheid van informatie

Er is continu nieuwe en aangepaste informatie beschikbaar. Bijvoorbeeld ten aanzien van handelingsperspectief, casusdefinitie en aanpassingen in werkwijze of gemaakte afspraken. Ben je in staat om alle ketenpartners zoveel mogelijk gelijktijdig en eenduidig te informeren?

Waak hierbij voor het risico van 'information overload'. Doe dit door steeds een goede afweging te maken: is nieuwe informatie echt urgent in de beheersing van de crisis of zijn je partners meer gebaat bij een complete en overzichtelijke samenvatting?

Zorg voor een duidelijke informatiemanagementstructuur

Probeer je informatiestroom zo in te richten dat de informatie snel op de juiste plek is, zonder dat het langs veel verschillende deurtjes moet. Kijk daarbij naar de mogelijkheden die LCMS-GZ biedt voor het delen van de belangrijkste knelpunten in de geneeskundige keten.

Houd daarbij ook rekening met partijen die daar niet op aangesloten zijn. Voorkom dat zij nieuwe informatie mislopen, omdat ze niet 'in the loop' zitten.

Denk in scenario's en voorzie ze van maatregelen

Denk vooruit en zorg dat je kunt schakelen tussen verschillende scenario's. Zeker in een situatie als de huidige, waarin je nog niet zeker weet of en hoe de ziekte zich verder gaat verspreiden, kan scenariodenken voelen als een flinke uitdaging.

Schets (bij voorkeur samen met je ketenpartners en buurregio's) bijvoorbeeld een drietal scenario's die oplopen in ernst (afhankelijk van impact en waarschijnlijkheid) met bijhorende set aan maatregelen. Kies een scenario als voorlopig uitgangspunt en schakel naar een ander scenario wanneer nieuwe informatie binnenkomt.

'Learning in the hot seat'

Stel het leren van deze crisis niet uit tot de volgende crisis. In de hectiek van een opgeschaalde situatie krijgt het leren tijdens de crisis vaak minder prioriteit. Andere zaken krijgen voorrang. Maar al met het inplannen van korte en regelmatige leermomenten zie je dat je snel tot verbeteringen in je crisisaanpak kan komen.

Plan zo'n moment bijvoorbeeld in bij ieder overdrachtsmoment. Daar profiteer je binnen je team al tijdens de crisis van.

Voorkom overlappende besluitvorming in de keten

Maak duidelijke afspraken over de doelstelling en daarmee samenhangende inhoud en deelnemers van verschillende overlappen. Overlap en dubbel werk doen licht op de loer. Waar wordt communicatie en publieksinformatie besproken? Waar gaat het over de continuïteit van de reguliere en acute zorg?

Bedenk je ook dat al snel veel dezelfde mensen aan deze tafels zitten en voorkom dat je knelpunten dubbel bespreekt. Let er daarnaast op wat er in de functionele keten wordt afgestemd (bijvoorbeeld tussen ziekenhuizen onderling) in relatie tot wat wordt besproken in de coördinatie-overleggen (ROAZ, Regionaal Crisisteam Zorg, etc.).

Benut de producten uit plannen en oefeningen maximaal

Vergeet niet dat er al heel veel klaar ligt aan handige tips en instrumenten in plannen, (oefen)scenario's en evaluatieverslagen van oefeningen binnen je eigen organisatie.

Veel organisaties in de 'witte kolom' hebben in de afgelopen jaren met scenario's geoefend die grote gelijkenissen vertonen met de huidige verspreiding van COVID-19. Daar heb je nu profijt van in het optreden. Benut de opbrengsten zo maximaal mogelijk door ook de producten van destijds er bij te pakken.

Pas je werkwijze zoveel mogelijk op elkaar aan

Kijk goed naar wat buurregio's en partnerorganisaties doen en probeer daarin van elkaar te leren. Er zijn natuurlijk cultuurverschillen en accentverschillen in de aanpak, maar hoe meer je samen optrekt en een vergelijkbare werkwijze hanteert, hoe makkelijker het wordt om elkaar te ondersteunen. Zeker op de lange termijn wanneer de bezetting mogelijk nijpender wordt!